

ಕನ್ನಡ ಮಾಸ ನುಡಿ ಕನ್ನಡಿ

ಬದುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವೊಂದು ಈ ಕವನವನ್ನು ಬಲು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನದ್ದು ಮಿಕ್ಕಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ 'ಜೀವ ಭಾಷೆ'ಯಲ್ಲವೆ ಎನ್ನುವ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿತೆ ಮುತ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವೈದೇಹಿಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಎನ್ನುವಂತೆ ನೋಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ವೈದೇಹಿಯವರ ಕುಂದಾಪುರದ ಕನ್ನಡ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಪ್ಪಟ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಯೋಗ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಈ ನಡುವೆ ಕಾವೇರಿ, ಕಪಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ಹರಿದಿದೆ. ಗಂಡು ಅರ್ಥಗಳೇ ತುಂಬಿರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣುಧರ್ಮವನ್ನೂ ತುಂಬುತ್ತಾ ಅರ್ಥಮರ್ಧವಾದ, ಪಾರ್ಶ್ವಿಕವಾದ, ಏಕಮುಖವಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪುರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಏನೆಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದೇ ಒಂದು ರೋಚಕವಾದ ಅನುಭವ. ಕ್ಲಿಷೆಯೆನಿಸಿದರೂ ಕಾಳಿದಾಸನ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಾಗುತ್ತಿವೆ.

ವಾಗರ್ಥಾವಿವ ಸಂಪ್ರಕೃತಿ ವಾಗರ್ಥ ಪ್ರತಿಪತ್ತಯಿ ಜಗತಃ ಪಿತೃ ಒಂದೇ ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರೌ ಕಾಳಿದಾಸ ಈ ಮಾತುಗಳು ದಾಂಪತ್ಯದ ಸಾಂಗತ್ಯವನ್ನೂ, ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಗಳ ಸಾಂಗತ್ಯವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ, ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಗಂಡನ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಾಂಗತ್ಯವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಸಾಂಗತ್ಯಗಳು ಘಟಿಸದೇ ಅದು ಸಾರ್ಥಕ ದಾಂಪತ್ಯವಾಗದಂತೆ, ಸಾರ್ಥಕ ಕಾವ್ಯವಾಗದಂತೆ, ಸಾರ್ಥಕ ಭಾಷೆಯೂ ಆಗಲಾರದು - ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರ ಧಾತುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಮೀಕರಣಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ. ನಾನು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದವರು ಹೇಳಿದರು ಹಾಗಾದರೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ

ಬೆನ್ನುಡಿ ಮತ್ತು ಮುನ್ನುಡಿಗಳ ಅರ್ಥ ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕೃತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮಾನವ ಸಂವೇದನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಗಂಡಿಗೆ ಇದು ಬಲು ಕಷ್ಟದ್ದು. ಇದು ಗಂಡಿನ ಅಕಾರಣ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಗತಿಯಾದ್ದರಿಂದ.

ಈ ಕವಿತೆ ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣಿನ ಭಾಷೆಯು

ನುಡಿ ರಾಜಕಾರಣ

